

Mapy gleboznawcze

Z polecenia Rady Naukowej przy Ministrze Rolnictwa i R.R. były prowadzone w ciągu 2 lat (1947 i 1948) na całym obszarze Polski prace gleboznawcze celem uzyskania danych do opracowania barwnej mapy gleb Polski w skali 1:1.000.000. Prace te zostały wykonane kolektywnie przez zakłady gleboznawstwa wyższych uczelni Warszawy, Poznania, Wrocławia, Lublina, Gdańska i Cieszyna oraz Wydział Gleboznawczy PINGW w Puławach.

Przy opracowywaniu mapy gleb Polski zostały zużytkowane istniejące mapy gleboznawcze jak również mapy geologiczne. Legenda do mapy, charakteryzująca pokrywę glebową Polski, została opracowana przez Komisję Nomenklatury i Klasyfikacji Gleb Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Legenda obejmuje wszystkie typy gleb występujące na obszarze Polski jako to: 1) gleby bielcowe, 2) czarnoziemny, 3) czarne ziemie, 4) rędziny, 5) gleby aluwialne, 6) gleby błotne (torfowe) i 7) gleby górskie. Najbardziej rozprzestrzenione gleby bielcowe zostały podzielone na rodzaje według ich własności fizycznych i składu mechanicznego, mianowicie: a) piaski wydymowe i jałowe, b) gleby piaskowe i szczyrki, c) bielice różnoziarniste, bielice pyłowe i szczyrki naglinowe, d) gliny i łą, e) gleby lessowe. Również gleby terenów górskich zostały

podzielone na 3 rodzaje: a) gleby podgórskie na produktach wietrzenia skał twardych, b) gleby kamieniste szczytów górskich i c) gleby zagłębień śródgórskich. Należy przy tym zaznaczyć, że oznaczone na mapie barwne zasięgi wyodrębnionych typów i rodzajów gleb należy traktować jako pewne kompleksy gleb, w których dominującą rolę odgrywają wymienione w legendzie rodzaje i gatunki gleb.

Mapa gleb Polski ukaże się nakładem Państwowego Instytutu Wydawnictw Rolniczych. Zakończenie prac związanych z tym wydawnictwem przewidziane jest na miesiąc luty 1950 roku.

W końcowym stadium znajduje się opracowanie mapy bonitacyjnej gleb Polski również w skali 1:1.000.000.

W planie 6-letnim (1950—1955) przewidziane jest przez Radę Naukową opracowanie dla całego obszaru Polski mapy gleboznawczej w skali 1:300.000 oraz mapy bonitacji gleb w tejże skali. Przy pracach terenowych gleboznawcy posługiwać się będą mapami sztabowymi w skali 1:100.000 celem dokładniejszego wykonania zaprojektowanych map gleboznawczych w skali 1:300.000. Tego rodzaju mapy są niezbędne dla naszego rolnictwa, zwłaszcza dla celów planowania, rejonizacji upraw rolniczych, akcji usprawnienia gleb, melioracji itp.

Prof. dr J. Tomaszewski